

РЕШЕНИЕ

№ 2181

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Митко Димитров, като разглежда дело номер **1138** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии (С.) срещу Решение от 19.05.2010 г. по НАХД № 7862/2009 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 25/23.06.2009 г. на председателя на С., с което на основание чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за радио и Т. (ЗРТ) на „Н. Т. – П. Ч. К.” Е. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4 000 (четири хиляди) лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

В касационната жалба се обосновава незаконосъобразност на решението на районния съд поради нарушение на материалния закон – от районния съд е приложен материален закон, който не е бил в сила към момента на извършване на административното нарушение.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба на изложените в нея основания. Моли да бъде отменено решението на районния съд и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Касационната жалба е основателна по същество.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 30.03.2009 г. от 23:30:04 до 00:41:59 ч. на 31.03.2009 г. по програма „Н. Т.” на „Н. Т. – П. Ч. К.” Е. е излъчено предаването „Голямата уста” с водеща К. Гост на предаването е Г Т – журналист. От 00:06:47 ч. до 00:10:59 ч. е излъчен видеоматериал (текстът му е възпроизведен дословно в АУАН и НП), без да е обозначен с надпис препоръчителен родителски контрол или ограничение на възрастта на лицата, които могат да го гледат. С излъчване на гореописаните кадри, в които участници в предаването употребяват нецензурни думи и жестове, операторът „Н. Т. - П. Ч. К.” Е., в програмата си „Н. Т.” е допуснал създаване и предоставяне за разпространение на предаване, противоречащо на добрите нрави, с което е нарушен чл. 17, ал. 2 в частта „радио- и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10”, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закона за радиото и телевизията, в частта „недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави”. За констатираното нарушение, св. А В съставила АУАН № 25 на 26.05.2009 г. Въз основа на този акт и констатациите му било издадено процесното наказателно постановление, в което нарушението словесно е описано идентично с АУАН и деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 17, ал. 2 в частта „радио- и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10”, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закона за радиото и телевизията, в частта „недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави”. АНО е отчетел, че констатираното административно нарушение е извършено при условие на повторност и като основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност е посочил чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ.

Районният съд е извършил задълбочен анализ на събрания доказателствен материал и е приел, че деянието е съставомерно съгласно чл. 17, ал. 2 в частта „радио- и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10”, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закона за радиото и телевизията, в частта „недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави”. Понятието „добри нрави” е елемент от обективния състав на нарушението по чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ. Предвид това, че същото няма легална дефиниция, районният съд се е позовал на Решение № 7 от 4.VI.1996 г. на Конституционния съд на РБ по конст. д. № 1/96 г., съгласно което публичният морал представлява област, в която са меродавни най-вече националните традиции и култура. Районният съд е добавил, че забраната да се накърняват добрите нрави по смисъла на ЗРТ не се свежда само до това да се спазват изискванията за обществено благоприличие, формирани вследствие на традициите на даденото общество, в обществен интерес е добрите нрави да бъдат критерий при формирането на подрастващите. Ето защо не във всички случаи е необходимо да е налице ефективно накърняване; в някои случаи неблагоприятните последици спрямо защитаваната друга ценност може да настъпят по-късно. Въз основа на описанието на предаването и от приложения видеоматериал районният съд е достигнал до извода, че същото съдържа

изключително вулгарни и неприемливи за обществото думи, които макар и излъчени в късния часови пояс, не съответстват на общоприети правила за благоприличие. Районният съд е споделил становището, че е налице ефективно накърняване на добрите нрави — допуснато е в публичното пространство участникът в предаването Азис да направи по най-вулгарния и циничен начин описание на сексуална гей сцена. Районният съд е уточнил, че няма нищо лошо в това да има коментар на секс, дори да е между гей двойка, но преминаването на границата на добрия тон води до пошлост и е неприемливо да бъде излъчено в национален ефир дори и в късен часови пояс.

За да отмени НП, районният съд е мотивирал, че при издаването му е допуснато съществено процесуално нарушение. Районният съд е приел, че АНО е обвързал наказанието с разпоредба, визираща нарушение, което не е извършено от жалбоподателя. Според районния съд приложимата административнонаказателна разпоредба е чл. 126, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗРТ, докато АНО неправилно е посочил чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ. Допуснатото процесуално нарушение според районния съд е толкова съществено, че не би могло да бъде санирано в съдебна фаза, поради което съдът е отменил процесното НП като незаконосъобразно.

При извършената проверка по посочените в касационната жалба основания за отмяна и при служебно извършената проверка на останалите основания, предвидени в НПК, настоящият съдебен състав констатира, че обжалваното решение е постановено при правилно установена фактическа обстановка. Настоящият съдебен състав споделя напълно изводите на районния съд, че деянието е съставомерно съгласно чл. 17, ал. 2 в частта „радио- и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10”, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ в частта „недопускане на предавания, които противоречат па добрите нрави”. По делото е безспорно установено, че нарушението е извършено при условия на повторност. С НП № 25/25.04.2005 г., влязло в законна сила на 01.12.2008 г., на ответника по касация е наложено административно наказание за същото нарушение. При проверка относно спазването на едногодишния срок по т. 33 от § 1 на ДР на ЗРТ от влизане в сила на първото НП до датата на извършване на повторното нарушение се установява, че посоченият срок е спазен – първото НП е влязло в сила на 01.12.2008 г., а административното нарушение е извършено повторно на 30.03.2009 г. от 23:30:04 до 00:41:59 ч. на 31.03.2009 г. При така установената фактическа обстановка АНО правилно е посочил като основание за налагане на административно наказание чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ. Основателни са доводите на касатора, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон – районният съд е приложил материален закон, който не е бил в сила към момента на извършване на административното нарушение – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2, алт. 2 от НПК. Районният съд неправилно е приел, че приложим закон е чл. 126 от ЗРТ в редакцията му към датата на постановяване на съдебното решение. Действително в цитираната от съда редакция, чл. 126 от ЗРТ има три алинеи, като съгласно тази редакция деянието би било наказуемо на основание чл. 126, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗРТ. В случая обаче чл. 126 от ЗРТ е приложим в редакцията към момента на извършване на деянието – ДВ, бр. 93 от 2005 г. Съгласно чл. 126, ал. 1 от ЗРТ (изм. и доп. – ДВ, бр. 93 от 2005 г.) за нарушение на разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и 3, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 73, чл. 75 - 80, чл. 82 - 86, чл. 90 - 92 и чл. 107, ал. 3 на радио- и телевизионните оператори се налага имуществена санкция от 2 хил. до 15 хил. лв. Съгласно чл. 126, ал. 2 от ЗРТ при повторно нарушение се налага имуществена санкция в двоен размер.

Следователно АНО законосъобразно е издал НП на основание чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ. Последвалата законодателна промяна на чл. 126 от ЗРТ (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) се изразява в увеличение на долния и горния праг на размера на наказанието – от 3 000 до 20 000 лв. и структурирането на чл. 126 в три алинеи. Предвид установения по-висок размер на наказанието, новият закон не е по-благоприятен и в случая е приложимо общото правило, закрепено в чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, съгласно което за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че при издаването на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон, поради което решението на районния съд следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изпр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 19.05.2010 г. по НАХД № 7862/2009 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 25/23.06.2009 г. на председателя на С., с което на основание чл. 126, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ на „Н. Т. – П. Ч. К.” Е. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 4 000 (четири хиляди) лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: